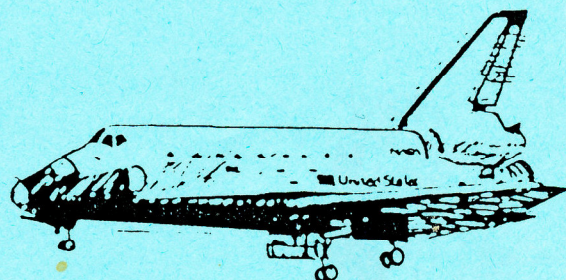

Hver fugl synger med sit næb!

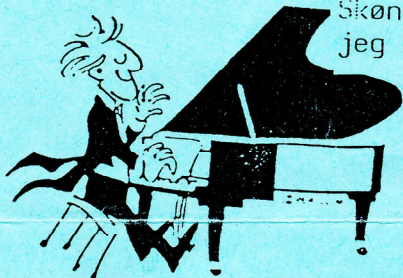
FARVEL til FTK, og tak for de 2½ år det blev til denne gang. Håber planerne holder, så vi kan ses igen til august '91.

Mel.: Nu lokker atter de lange veje...
(Den gamle skærslipers forårssang)

Nu lokker atter de lange veje, og jeg har flikket de gamle sko,
og jeg har booked mig ind på shuttle, ta'r op en livsform lig en yo-yo.
Jeg ta'r fra Karup med kurs mod Vedbæk og glemt er bunkerens strenge kår,
jeg kridter skoen og spidser pennen - til djævløen min vej den går.

Hr. Mortensen - ja, i ved det alle - er vor satiriske huspoet,.
at leve op til hans kompetance er helt absurd for en nullitet.
Skønt værgeløse, må i nu døje, hvad amatører til nød formår,
jeg kridter skoen og spidser pennen - og nævner lidt fra vor andegård.

Poul, ord-artisten, han skriver sange den hele aften og natten med,
til morgen hænger han slemt med skuffen, han klager højlydt: Åh nej, åh nej!
Men når så Anders ind døren trinder, så er han reddet uslåeligt:
Han sukker høj're og klager mere, åh, livet er da gudsjammerligt!

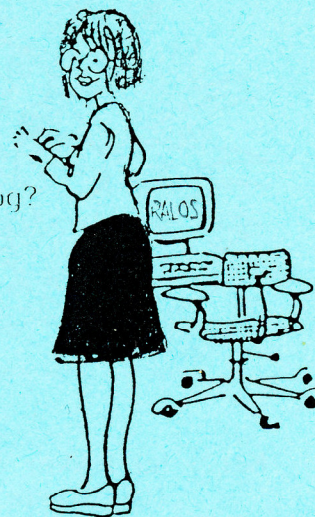
Til andre tider er Poul nu kvik nok: Han blev da formand i 'K.I.K.,
og mange sager han tager til sig, af dem som Freksen s'gu aldrig så!
Han er den pæne, den velpolerte, som gør sig fornemt i kongens sold,
han kender flere med brede striber og kommer selvsagt i chefers FOL(d).

Testamentarisk fik Poul en tung "sag": Han huser Anders på sit kontor,
at holde styr på en EDB-freak -med koden 30- ta'r sin major.
Nu har så Anders sit eget huskors, hvor navnet Poul går igen en gang,
at de har vigtige ting at drøfte, det høres ofte på vores gang.

Min gode Peter, jeg må dig sige (helst uden at jeg så bli'r banal):
Du har mig glædet - og tidvist ældet - de år jeg var din kontubernal.
Til 29 du aspirerer, og jeg hal'tredve måske ku' bli',
skønt begge, tror jeg, vi kender fakta, -det må betegnes: kvaksalveri!

Som ægte teknikere ud af ~~de~~ 30, du skriver bedst med en loddepen,
"Det EDB-pjalt er fandens værktøj, sku' det vær' noget for voksne mænd?"
Dit syn blev ændret, den dag du mødte en datapakke og ditto -log,
var det mon RALOS, var det mon Lisbeth, -var det mon begge, der dig betog?

Og messefar har vi midt iblandt os, han arrangerer med høj frekvens,
den rustne latter og sølver manke, et selskabsmen'ske par excellence.
Til NATO har vi et fast gesandtskab, vi sender Olav, når der er fest,
og bliver preusserne land-begærlig', da bli'r han vores trojanske hest!

Nej, kære venner, det bli'r for meget, hvis jeg hver enkelt sku' digte om,
jeg har jer alle i min erindring, og tror på mildhed i jeres dom.
Jeg ta'r fra Karup med kurs mod Vedbæk, indretter livet som en bohème,
jeg kridter skoen og spidser pennen - men venter mest på at komme hjem.

